

Sygn. akt III Kow.989/15el

POSTANOWIENIE

Dnia 11.08.2015r.

Sąd Okręgowy w Słupsku Wydział III Penitencjarny w składzie:

Przewodniczący Sędzia SO w Słupsku Jan Filipczyk

Protokolant sekr. sądowy Anna Marcinkiewicz

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej del. do Prokuratury Okręgowej w Słupsku Anny Janas

po rozpoznaniu na posiedzeniu w Sądzie Okręgowym w Słupsku wniosku **obrońcy A. A. s. R.**

o zezwolenie na odbycie kary w systemie dozoru elektronicznego

na podstawie art.6 ust.1 pkt 2 oraz art.6 ust.2 i 4 ustawy z dnia 7 września 2007r. o wykonaniu kary pozbawienia wolności poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego (Dz.U. z 2010r. Nr 142 poz.960) w zw. z art.14 ust.1 ustawy z dnia 20.02.2015r. o zmianie ustawy – kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2015r. poz.396)

postanawia:

odmówić skazanemu A. A. s. R. i W. z d. G., ur. dnia (...) w S., nr PESEL (...) ***zezwolenia na odbycie poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego kary 6 miesięcy pozbawienia wolności*** orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w. S.z dnia 23.01.2015r., w sprawie II K 774/14 za czyn z art.178a§4kk w zw. z art. art.178a§1kk; ***6 miesięcy pozbawienia wolności*** orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w. S.z dnia 26.06.2013r., w sprawie XIVK 169/13 za czyn z art.178a§4kk;

UZASADNIENIE

Obrońca skazanego A. A. wystąpił z wnioskiem o udzielenie skazanemu zezwolenia na odbycie kary w systemie dozoru elektronicznego.

Wniosek nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art.6 ust.1 pkt1, 2, art.6 ust.4 ustawy z dnia 7 września 2007r. o wykonywaniu kary pozbawienia wolności poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego, zezwolenia na odbycie kary w systemie dozoru elektronicznego można udzielić wobec skazanego, któremu orzeczono karę pozbawienia wolności nieprzekraczającą jednego roku, a nie zachodzą warunki przewidziane w art.64§2 kk, jest to wystarczające dla osiągnięcia celów kary. Przepisy ustawy stosuje się odpowiednio do skazanego, któremu wymierzono dwie lub więcej niepodlegających łączeniu kar pozbawienia wolności, które skazany ma odbyć kolejno, nieprzekraczających w sumie jednego roku.

A. A. wyrokiem Sądu Rejonowego w S. z dnia 23.01.2015r., sygn. akt IIK 774/14 skazany na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz 6 miesięcy Sądu Rejonowego wS.z dnia 26.06.2013r., w sprawie XIVK 169/13 za czyn z art.178a§4kk;

Z wywiadu kuratora sądowego z dnia 19.06.2015r. wynika, że skazany ma pozytywną opinię w miejscu zamieszkania.

Zdaniem Sądu penitencjarnego, skazany jest sprawcą niepoprawnym, wobec którego stosowane dotychczas środki o charakterze wolnościowym okazały się nieskuteczne. Skazany w sposób lekceważący odnosi się do obowiązującego porządku prawnego, popełniając kolejne przestępstwa. Skazany był dwukrotnie skazywany na kary ograniczenia

wolności (sprawy Sądu Rejonowego w S.: XIIIK 874/09 - za czyn z art. 158§1kk i IIK 104/10 za czyn z art. 178a§1kk). Ponadto w sprawie IIK 1189/12 Sądu Rejonowego w S., wymierzono skazanemu karę 3 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat, które następnie z uwagi na popełnienie kolejnego przestępstwa, zarządzono jej wykonanie. Następnie w dniu 6.03.2014r. udzielono skazanemu zezwolenia na odbywanie tej kary w systemie dozoru elektronicznego, którą zakończył w dniu 8.06.2014r. W 3 miesiące później skazany popełnił kolejne przestępstwo podobne do poprzednich z art. 178a§4 kk w zw. art. 178a§1kk, za które został skazany na karę pozbawienia wolności (IIK 774/14 SR S.). Taka postawa skazanego dowodzi, że nie daje on gwarancji poprawnego funkcjonowania w warunkach poza jednostką penitencjarną, w tym przestrzegania porządku prawnego i stosowania się do nałożonych obowiązków w czasie odbywania kary w systemie dozoru elektronicznego. Stąd też, w ocenie Sądu, skazany wymaga oddziaływań wychowawczych, które powinny być wobec niego prowadzone w warunkach izolacji więziennej.

Zatem, w ocenie Sądu Penitencjarnego, sposób życia skazanego na wolności, w tym popełnianie nagminnie tego samego rodzaju przestępstw, pozwalają na stwierdzenie, że odbywanie przez skazanego kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego nie byłoby wystarczające do osiągnięcia celów kary. Niewątpliwie, względy bezpieczeństwa i stopień demoralizacji skazanego nie przemawiają za celowością odbywania przez niego kary w systemie dozoru elektronicznego.

Dlatego też, uznając wniosek obrońcy za niezasadny, należało postanowić jak wyżej.